

“Ти прийдеш на моє хрищення?”

Ребекка Хогг
і Ерік Б. Мердок

(Грунтується на справжніх подіях)

“Нехай молодим твоїм віком ніхто не гордує; але будь зразком для вірних” (1 Тимофію 4:12).

Олівер не міг дочекатися, коли мине тиждень. Наступного тижня настане великий день, якого він чекав з чотирьох років. Він буде христитися.

Олівер так радів хрищенню, що хотів кричати про це з дахів, аби вся Англія почула! Він не міг дочекатися, щоб розповісти про все у школі своєму другові Ділану.

“Я не можу в це повірити. День хрищення *нарешті* майже настав,—сказав Олівер.— Все буде просто неймовірно!”

“Я думав, що христять лише немовлят”,—Ділан збентежився.

“Дітям має бути щонайменше вісім років, щоб охриститися в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів,—сказав Олівер.— Це моя Церква”.

Олівер хотів кричати про це з дахів, аби вся Англія почула!

ІЛЮСТРАЦІЇ БРУК СМАРТ

“Класно”,—сказав Ділан.

Раптом Оліверу прийшла ідея. “Чи ти хочеш прийти на моє хрищення?”

“Звичайно,—сказав Ділан.— Але мені потрібно спочатку запитати в батьків”.

“Гаразд!”

Олівер так радів, що Ділан можливо прийде на хрищення. Це підказало йому ще одну ідею. “Я не хочу, щоб на хрищенні був лише *один* друг. Я хочу запросити якомога більше людей!” Олівер поклавився додому і розповів мамі про свій план.

У пісню неділю перед хрищенням Олівер почав здійснювати свій план. Він розпочав зі свідчення на трибуні; потім він сказав: “Наступної суботи я хрищуся, і я хочу щоб усі прийшли! Чи могли б ви запросити всіх, кого знаєте і хто не є членом Церкви, або хто не ходить до Церкви, на моє хрищення?” Він відчував себе місіонером. Йому дійсно подобалося те відчуття!

Упродовж наступного тижня Олівер запрошував друзів, членів сім’ї та вчителів на своє хрищення.

“Для мене дуже важливо, щоб ви прийшли!”—казав він їм.

З наближенням суботи Олівер почав міркувати, скільки ж людей дійсно прийде. А якщо вони всі надто заклопотані або не захочуть прийти?

Він промовив коротку молитву, щоб прийшло хоча б кілька людей, яких він запросив. Потім він перестав хвилюватися про те, хто зможе прийти. Він знав, що зробив добре, просто запросивши їх. Крім того, найважливіше, що мало статися того дня—це хрищення.

Коли Олівер прийшов до церкви в день хрищення, він не міг повірити своїм очам. Прийшло багато друзів, щоб підтримати його. Він навіть бачив багатьох людей, яких не знав. Він помахав рукою, коли прийшов Ділан з батьками.

Коли настав час хрищення, Олівер увійшов у теплу воду. Тато взяв його за руку так, як вони і тренувалися. Потім він промовив коротку христильну молитву і занурив Олівера у воду. Перш ніж Олівер це усвідомив, він уже стояв на ногах. З нього стікала вода і він усміхався. Він знав, що наслідує приклад Ісуса.

Після того, як Олівер переодягнувся у сухий одяг, його тато і кілька інших чоловіків конфірмували його членом Церкви і дали йому особливе благословення, в якому вони запросили його прийняти Святого Духа. Після того Олівера запитали, чи він хоче поділитися своїм свідченням.

“Дуже дякую, що ви прийшли підтримати мене в цей особливий день. Для мене це так важливо,—сказав Олівер.— Я вдячний за хрищення і я вірю, що це—Церква Христа на землі”.

Після того люди підходили, щоб привітати Олівера.

“Дякую, що ти мене запросив!—сказав Ділан.— У мене були хороші відчуття всередині”.

“Усі були такими добрими,—сказала мама Ділана.— Ми відчували, що нам тут раді”.

Того вечора тато сів на краю ліжка біля Олівера. “Який чудовий день!”—сказав тато.

Олівер кивнув. “Я радий, що розділив його зі своїми друзями”.

Автори живуть у Кенті, Англія, і в штаті Юта, США.